

Velja v Ljubljani:

celo leto . . . K 56—
pol leta . . . „ 28—
četrt leta . . . „ 14—
en mesec . . . „ 5—

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 60—
za pol leta „ „ 30—
za četrt leta „ „ 15—
za en mesec „ „ 5—50

Jugoslavija

na knjižnica
ma.

Na pismene naročbe brez
pošiljave denarja se ne
moremo ozirati.

Naročniki naj pošiljajo
naročnino
po nakaznici.

Oglasi se računajo po po-
rabljenem prostoru in si-
cer 1 mm visok ter 63 mm
širok prostor za enkrat
25 vin., za večkrat popust.

Uredništvo je na Starem trgu števil. 19.
Upravljalstvo je na Marijinem trgu števil. 8. —
Telefon števil. 360.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 30 vinarjev.

Vprašanjem glede inseratov i. dr. se naj pri-
loži za odgovor dopisnica ali znamka. — Dopisi
naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Naš položaj.

Mednarodni položaj jugoslovanske države se konsolidira vedno bolj. Odkar so Združene države priznale enotno Jugoslavijo, smemo biti prepričani, da je naš optimizem z ozirom na končnoveljavno mednarodno priznanje naše države na celokupnem jugoslovanskem ozemlju upravičen in utemeljen. Wilsonova načela mora priznati tudi mirovna konferenca, če hoče, da bo njeno delo pravično in solidno. Če nas ententa do danes še ni priznala, tiči vzrok v tem, ker je takorekoč „kompromitirana“ vled londonskega dogovora z Italijo. V kratkem pa bo morala slediti tudi ententa Ameriki, čeprav jo danes še zadržuje službena Italija, o čemur se hvali italijansko uradno in imperijalistično časopisje.

Vse to pa še ni noben vzrok, da bi mi sami opustili vsako delo za končno rešitev naše stvari. Zaupanje je sicer lepa čednost, toda zaupanje v pravičnost drugih nas ne bo rešilo, če ne bomo delali sami. Optimizem z ozirom na naše velike prijatelje je sicer na pravem mestu, ni pa zadosten z ozirom na nas same, in še najmanj z ozirom na imperijalistično Italijo.

Wilsonovo načelo o samoodločevanju narodov je za Italijo prazna beseda. Kakor vedno, tako hoče tudi sedaj Italija izkoristiti vojaško zvezo v svoje egoistične namene. Kot „zmagovalka“ si hoče prilastiti s silo jugoslovanske pokrajine, ne meneč se za načela, ki so naklonila našemu narodu osvoboditve izpod habsburškega jarma.

Jugoslovani smo hoteli prijateljsko razmerje z Italijo, toda če je Italijanom več do krivice kakor do prijateljskega in pravičnega sporazuma, tedaj naj ne pričakujejo od nas ničesar dobrega.

Italijanske spletke so vključno razkrinkanju po naši mirovni delegaciji še precej močan „argument“ v francoski in angleški javnosti, ki ne pozna zadosti „spornega“ ozemlja, da bi mogla obsoditi italijanski imperijalizem.

Ugodna končnoveljavna rešitev našega spora z Italijo je odvisna pred-

vsem od nas samih. Če bomo edini in složni doma, nas bodo morali upoštevati tudi v Parizu. Če bo naša volja pravi izraz notranje edinosti, tedaj bo ta volja soodločevala pri zeleni mizi, kjer se odločuje naša usoda z ozirom na mednarodno priznanje celokupne Jugoslavije. V edinosti je moč in ta mora postati odločilna pri zadnji besedi, ki bo izgovorjena v Parizu o naši usodi.

Če bomo edini, tedaj se nam ni treba bati, da bi naša delegacija na mirovni konferenci napravila slabo potezo na šahovi deski, kjer igra Italija figuro zvitega konjička.

Politični voditelji našega troime-nega naroda morajo ob dvanajsti uri spoznati, da je vsako politično delo, ki ni neposredno v zvezi z državno edinostjo, usodopojno za naš narod. Izginiti morajo iz političnega življenja vsa sebična stremjenja po vsaki stran-karski, gospodarski in politični nad-vladi, ki razdirajo edinstvo naše države od Soče do Vardarja.

Zadnja in odločilna ura se bliža in ta ura bo le tedaj za nas blagoslov-ljena, če bomo slišali njene udarce v bratski edinosti in v skupnem delu za skupno državo.

Osmrtnica kolonijam.

Žal nimam časa obširno odgo-varjati „Jugoslovanskemu ekonomistu“ in na članek v „Slovencu“. Tretjič in zadnjič, dasi bi bilo razpravljanje zelo zanimivo. Bojim se samo, da bi ne bilo nikoli končano. Zato na kratko: Sem proti kolonijalnim tendencam, ker uči zgodovina, da se kolonijalna politika obnese le bogatim in pod-jetnim državam. Pa niti tem ne vselej. Kako pozno se je začel Alžir obrestovati Franciji, da ne omenim nesreč-nega Madagaskarja. Nemčija je bogata, silno obljubljena in industrijalna država kat'eksohen; zabila je stotine milijonov v prekmorska posestva, a še le po 30 letih so začeli posamezni deli procvitati. O laški Eritreji in Tripolisu raje ne govorim. Italijani so prišli prepozno in dobili kosti. Jugoslavija naj bi pa dobila prvovrstne kolonije? Kar je

dobrega, je že zdavnaj razdeljeno, ali pa je dobé mogočnejši kot mi. Če nam res kaj pridele, bomo v prijet-nem položaju graditi ceste in želez-nice, otvarjati šole, vzdrževati drago uradništvo in posadke, biti se z div-jimi rodovi; smetano, če bo sploh kaka, pa posnamejo bogatejši in na-prednejši narodi. Ni vsak narod dele-žen tako prijetne usode, kakor hol-landski, ki poseduje od narave pre-obdarjeno sundsko otočje. — Na članke v „Slovencu“ še tole: Gospod dopisnik govori o stvari nekako tako, kakor bi nam ententa ponujala koloni-je. Jaz o tem ne vem ničesar. Za slučaj, da je to res, se bojim, da nas hoče s tem potolažiti za izgubo na-šega Primorja. Če nam pa kako prek-morsko posest brez pridržka faktično nudi, no, potem jo v božjem imenu vzemimo, vsaj ne bo zamere. Nadalje razpravlja pisec o tem, da imamo pra-vico zahtevati Cilicijo kot dediči po ranjki Avstriji. Meni ni znano, da bi bila poginula monarhija lastnica ali vsaj posestnica kakega dela Male Azije. Vsled tega tudi po njej ne moremo dedovati. Sicer je pa operiranje z iz-razom „dedič po Avstriji“ jako nevar-no početje. Ta naslov odklanja celo Nemška Avstrija iz enostavnega vzroka, ker je zapuščina prezadolžena, pogoj-nih dedičev pa v mednarodnem pravu ni. Tembolj moramo take izraze s pravnega stališča mi odkloniti. S tem je zadeva tudi zame definitivno kon-čana.

Dr. Leskovec.

Pod italijanskim jarmom.

Ali je s takimi ljudmi sploh mo-goče resno govoriti?

Italijansko časopisje se zgraža nad Jugoslovani, ki zahtevajo za svo-jo državo vsa svoja etnografična ozemlja. „Secolo“, ki je bil sicer še precej zmeren, pravi: „Ta program je v Parizu zastopal isti Trumbić, ki je lani v Riuru sklenil italijansko-jugo-slovansko zvezo.“ Pri tem ta list se-veda pozablja, da se imajo v smislu

navedenega sporazuma meje urediti po etnografičnih načelih. „Corriere della sera“, ki je tudi kumoval rim-skemu sporazumu, pa nam očita po-žretnost po zemlji, brezmejno pohotnost in politično nezrelost. To se upa ta list trditi, dasi zahtevamo le svojo zemljo! Vse to nam samo dokazuje, da z Italijani sploh ni mogoče govo-riti resno! Pa upajmo, da jih nauče pameti njih zavezniki. Ako ne, smo Jugoslovani še vedno močni dovolj, da te bahaške in hinavske junake naučimo pameti sami. Po naši zemlji pa ne bo gospodaril, pa če moramo vsi poginiti!

Naše severne meje.

Praske na Koroškem in ob Muri.

Ljubljanski dopisni urad poroča z dne 21. t. m. ob 10. uri in 20 mi-nut pop. iz uradnega vira: Koroško. — Dne 20. t. m. so streljali Nemci na naše postojanke pri Kušniku, Kal-tenbrunn in Alsdorfu. Pri Alsdorfu so metali ročne granate. Nemška ar-tiljerija je streljala na Kohldorf pri St. Rupertu. Dne 21. t. m. ob 4. zjut-raj so Nemci zopet streljali pri Arls-dorfu. — Štajersko. Dne 20. t. m. ob 10. uri 30 minut dop. je okoli 40 Madžarov poizkušalo na brodu preko Mure na našo stran. Prevoz je bil zabranjen.

Mirovna konferenca.

Italija zahteva od Nemške Avstrije 2000 vagonov in 100 lokomotiv.

Dunaj, 20. (Lj. k. u.) Čehosl. tisk. urad poroča: Kakor doznavamo iz vira, ki je v zvezi z antanto, je Italija nemško-avstrijski vladi poslala noto, kjer zahteva, da mora glasom pogojev za premirje do prihodnjega torka oddati obljubljene lokomotive in vagone, ker bo sicer ostreje nastopala.

Dunaj, 20. (Lj. k. u.) Čehosl. tisk. urad poroča: Italijani zatrjujejo, da pri oddaji železniskih voz ne gre za 3500 vagonov, kakor se da sklepati po besedilu ultimata, marveč za 2000 vagonov in sto lokomotiv.

VLADIMIR LEVSTIK.

29. nadaljevanje.

Višnjeva repatica.

Nekaj mu je govorilo, da bi ta človek zmogel vse; deseterno je zameril Smučiklasji, da ga noče pustiti v njegovo bližino; videl bi ga vsaj mimogrede, vsaj toliko, da si zapomni obraz! Radovednost, s katero je pasel misli okoli grofa, je dobivala vse znake strasti.

»On da bi ne bil nevaren Vidi?« je mahal v ponedeljek popoldne, klatač se z Rožmarinom okrog Pohlinove hiše. »Oče je gotovo ne brani, češ, morda pade zaslužni križec. Pa tudi brez križca je čast; še vzeti mu je ni treba, samo da ga veseli. Stara je reva in trepeče pred njim kakor ti.«

»Jaz?« Rožmarin se je udaril po prsih. »Videl boš, kako trepečem.«

»In grofa,« je nadaljeval Rovani, »grofa ni dosti prida; vsak aristokrat je zmožen vsega, to veš, dovolj sem ti razlagal. Homo cui nulla fides neque religio, bi rekel Salust.«

»Sama je, zapuščena sredi nevarnosti,« je vzdihnil poet in zavil oči k profesorjevemu oknom. »Ubogi angel, nikogar nima razen naju dveh!«

»Naju dveh?« se je zagrohotal Rovani. »Kaj sva ji midva in kaj moreva zanj? Da, če bi lahko zavdala grofu s tvojimi soneti!«

»Molči, bogokletnik; življenje darujem za njeno rešitev!« je vzkliknil tovariš zanosno. »Ti ne?«

»Jaz?« Kdaj je gledal Rovani na življenje!

Ogorčeno ga je pomeril z očmi ter dodal: »Eh, dosti ji zaleže najina daritev.«

»Samokres imam,« se je naduševal poet. »Pred hišna vrata se postavim in počakam; ko pride grof, mu odštejem, kar mu gre. Sicer pa sem bral v romanih, da verni zaljubljeni in viteški tekmeči kockajo med seboj za tako dožnost; lahko bi tudi vlekla karte ali žveplénke. Hočeš?« je vprašal z negotovim glasom.

»Za to je še časa, bedak. Ne umirati zanj — živeti in delati je najina stvar; moj sklep je storjen, prijatelj.«

Rožmarin je hvaležno pogledal in ga popadel za rokav:

»Tvoj sklep? Govori, brat, in svetuj kaj boljšega; jaz se obupal. Vso noč sem škrtal v blazine ter sklepal račun z življenjem,« se je povrnil v tragiko, čuteč, da je treba izmolsti patos minute. »Ah, da, rešiti jo in živeti še naprej od njene krasote — če je mogoče! Toda pripravljen sem.«

»Tak molči že, priskuta; romani so romani, življenje pa življenje — kdor ljubi zares, ga varuje, nikar pa, da bi kockal zanj. O najini dolžnosti,« je povzel odločno, »sevé ni dvoma. Toda ulica me dela nervoznega, in s suhim grlom ne govorim, ker je žeja sovražna velikim idejam. Povabi me v samoto na mokroto.«

Rožmarin je nestrpno pokimal in preštel drobiž.

»V slaščičarno ne maraš? Pred smrtjo bi si vendar privoščil kos rumove torte,« je vzdihnil, pre-

žvekujoč svoj junaški načrt. »Nu, dobro; stopiva k „Bokalu“.«

V hladu pивske sobice, ki je mežikala z enim oknom na reko, z drugim v prašni dolgčas Jubi-lejnega trga, si je namočil inštruktor dušo s cvičkom, prigriznil sira ter odrezal poetove izlive z modro in spretno besedo. Po njegovih mislih je bilo prezgodaj za tragedijo: pameten človek se pouči, s kom ima posla in kaj namerava protivnik; obupno sredstvo pomore tudi še v zadnjem trenutku. Treba je vedeti, kaj je napotilo grofa k Pohlinu; kar na slepo se kri ne prelija, čeprav bi bilo vsekako boguvšečno dejanje. Recimo, da je profesorjev gost nevaren Vidini sreči in njuni ljubezni: verjetna in povsem naravna stvar! Ali v tem slučaju ne moreta storiti boljšega, kakor da ga zasledujeta in nadzorujeta, zakaj sovrag, ki pozna njegove namene, je že napol premagan; to delo in vse, karkoli bo treba potem storiti, si razdelita po bratovsko in brez zavisti.

»Vohuniti za njim?« se je namrdnil idealist po-parjeno. »Mari ga povabiva na dvoboj; pri starinarjih vem za dve stari sablji, ki bi ju dala nabrusiti...«

»Grof te spodi k hudirju; dojenčka vendar ne bo deval iz kože,« je dejal Rovani s pomilovalnim nasmeškom. »Da, jaz bi ga naklestil, če bi se hotel ponižati z mano; toda za gospodsko mikastenje velja poseben katekizem. „S kakšno pravico se mešata v mojo zabavo?“ nama poreče. „Jaz sem grof Buda-lovič — in vidva?« Pa nama dá osnažiti črevlje.«

(Dalje.)

Razprava o jugoslovanskem vprašanju.

Lugano, 20. febr. (Izv. por.) Kakor se poroča iz Pariza, zatrjujejo merodajni krogi na mirovni konferenci, da je nujna prisotnost Lloyd Georgeja v Parizu neobhodna potrebna, ker se bo razprava o jugoslovanskem vprašanju vršila že v kratkem. Italijanska javnost živi v prepričanju, da bo mirovna konferenca ugodila italijanskim zahtevam po jugoslovanskem ozemlju. Francoski časopisje komentira to zadevo rezervatno in pripominja, da je jugoslovanska mirovna delegacija neizprosna glede od nje predloženih teritorialnih zahtev ob zapadni meji.

Delo v komisijah.

Pariz, 20. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: Pričakuje se, da bodo komisije končale svoje delo po Wilsonovem povratku. Potem se bo ugotovil ves kompleks vprašanj in zastopniki Nemške Avstrije, Ogrske, Bolgarske in Turčije bodo pozvani v Pariz deset dni po Wilsonovem povratku. Glavno delo v komisijah vodita sedaj načelnika francoske in japonske delegacije. Cecil in House se bavita z načrtom zveze narodov, z vprašanji predhodnega miru, zlasti z vojaškimi, finančnimi in pomorskimi vprašanji ter z omejitvijo oboroževanja, s kolonialnimi vprašanji in razmotriva razmere na bližnjem in daljnem vzhodu. Po podpisu predhodnega miru se začne glavna pogajanja za mir.

Političen pregled.

Vodstvo V. L. S. o uredbi naše države. Vodstvo V. L. S. je imelo včeraj zborovanje, na katerem je v odsotnosti predsednika dr. Korošca podpredsednik stranke inž. Remec podal o uredbi naše države izjavo, ki se mora smatrati za programatično. V politiki naj se uvede centralizem, v gospodarskih vprašanjih pa avtonomija, tako je zaključil svoja izvajanja inž. Remec. V sprejetih resolucijah se zahteva zenačenje cen kmetijskim pridelkom za vso državo, uveljavljanje demokracijskih načel v vsej zakonodaji, sklicanje dež. zbora kot posvetovalni in kontrolni organ, izvede naj se stanovska politična organizacija za kmete, delavce ter trgovce in obrtnike. Z ozirom na nekatere slučaje nasilstva proti delavcem, organiziranim v J. S. Z. izjavlja vodstvo stranke, da je solidarno z delavstvom. Svoje člane, ki so udeleženi v vladi, poziva V. L. S., da dosežejo za delavce, ki se jim je zgodila krivica, popolno zadoščenje. Zastopniki V. L. S. v državnem veču naj delajo na odpravo militarizma in snutje zveze narodov. Vsi slovenski kraji naj se združijo v Jugoslaviji, a dokler se to ne zgodi, naj okupirane slovenske kraje zasedejo neinteresirane države. Podržavijo naj se vsa zavarovanja. Uvede naj se čimprej splošno ljudsko zavarovanje. Uvede naj se takoj bolniško, starostno in nezgodno zasilno zavarovanje ne-le za industrijske, ampak tudi za kmetijske delavce. Zastopniki V. L. S. naj podvzamejo vse korake, da se našim ujetnikom v Italiji izboljša položaj in da se čimprej vrnejo domov. Vodstvo V. L. S. naroča, naj zastopniki stranke z vso silo delajo na to, da se pri ureditvi valute in vojnih posojil varujejo koristi združništva in malega človeka sploh.

Wilson, njegovih 14 točk in londonski dogovor. Italija torej noče priznati Wilsona kot razsodnika v sporu med Italijo in Jugoslavijo, sklicujoč se pri tem na londonski pakt. Pri tem Italija popolnoma pozablja, da je bil londonski pakt z znanim rimskim paktom ne formalno, pač pa faktično razveljavljene. Brez ozira na to, so s sprejetjem 14 Wilsonovih točk odpadli vsi dogovori, ki so v protislovju s temi točkami. Sedaj je vprašanje, če so zaveznice sprejele te točke v sporazumu z Italijo ali proti nji? Slednje pač ni verjetno, pač pa je verjetno, da je na nje pristala z zahrbtnim namenom, da pač ne bo treba tam iz-

raženih načel nikdar praktično izvesti. Sedaj pa je prišla Italija v škripce. Noče se odpovedati londonskemu paktu in s tem tudi ne priznava 14 Wilsonovih točk, ki jih je bila prej že sprejela. S tem pa se je Italija postavila očitno proti Wilsonu in spor med Jugoslavijo in Italijo je s tem za pravo postal spor med Italijo in Wilsonom. Zaenkrat mi res nimamo nikakega razloga za pesimizem, ravnotako pa bi seveda tudi pretirani optimizem ne bil na mestu. Za nas velja: delati in ohraniti hladno kri.

Politične izjave o Jugoslaviji.

Dosedaj so Italijani v svojem časopisu napadali večinoma le slovenske politike, zlasti dr. Korošca in jugoslovanskega delegata na mirovni konferenci Trumbića. Po izjavah ministrskega predsednika Protiča o pravičnosti jugoslovanskih zahtev pa so se vrgli z enako besnostjo nanj. „Il Messaggero“ in „Corriere della sera“ očitajo Srbom nevhvaležnost, češ, da jim je dala ravno Italija s svojo krvjo — svobodo! Taki značajni politiki kakor Protič in Trumbić seveda Italijanom niso po volji, raje bi videli, da bi izdali Slovence. Pa Srbi niso Italijani, manjka jim pač „la civiltà italiana“.

Jugoslovanske težnje in Francija. Italijani zasledujejo v svojem časopisu z izredno marljivostjo stališče Francije napram jugoslovanskemu vprašanju. Francoski časopisi zavzemajo v tem oziru dvojno stališče, nekateri so za to, da se ugotovi pravičnim zahtevam Jugoslovancev v polnem obsegu, drugi zopet so za nekak kompromis in zahtevajo, da se ustvari nekako prijateljsko razmerje med Jugoslavijo in Italijo. Samo na tak način bo mogoče preprečiti enkrat za vselej nemške imperialistične težnje. To seveda Italijanom ni po volji, saj so vendar sami še večji imperijalisti kakor Nemci. „Corriere d'Italia“ se silno razburja nad francoskim stališčem in ne more razumeti, zakaj se poveri naloga čuvaja proti pangermanizmu „velesili“ Italiji sami in ji v to svrhu prepusti gospodstvo nad celim Jadranskim morjem. Naravnost gorostasna se ji zdi misel, da bi tudi Jugoslavija imela podobno nalogo. Italijani se bodo morali pač še na marsikaj navaditi, kar se jim zdi danes nemogoče.

Jadranski problem in zveza narodov. „United Press“ poroča iz Pariza, da so italijanski delegati na mirovni konferenci podali spomenico v kateri zahtevajo, da se uredi jadransko vprašanje v smislu strateških mej. Italijanski zastopniki pa so baje temeljito pogoreli; odgovorilo se jim je, da se zveza narodov ne more ozirati na taka militaristična načela. Sedaj pa dementira italijanska Agenzia Stefani to vest po stari že znani navadi, da bi zakrila blamažo.

Donavska zveza nevarnost za Italijo. Berlin, 20. februarja. (Lj. k. u.) „Corriere della sera“ piše, da Francozi ob svojem docela neupravičenem protestu proti zedinjenju Nemške Avstrije z Nemčijo popolnoma prezirajo, da po njih zahtevana osnova Donavske zveze pomenja hudo nevarnost za Italijo in bi jo takorekoč gnala v roke Nemčiji.

Dopisi.

Jesenice. Restavrater Paar na Jesenicah, znani Südmarkovec, se hvali, ker je postal slovensch freundlich gesinnt, da mu sedaj ne manjka gostov slovanske narodnosti. Ali ni na Jesenicah slovenske gostilne? Mož prodaja nekako kislico pod imenom vino po celem radovljiškem okraju na debelo ter izsesava zadnje krajcarje in zdravje našega ljudstva. Kdaj izide kaka naredba, da se vzamejo tujerodcem koncesija v korist našim invalidom strokovnjakom?

Brežice. Pred prilično 14 dnevi je prinesla „Nova doba“ vest, da je pri tukajšnjem okrajnem glavarstvu nastavljeni tajnik Z. bil za časa starega avstrijskega režima neke vrste ovajalec „Slovancev“ v Mariboru. Do danes pogrešamo opravičbe s strani tega gospoda v „Novi dobi“. Zato dovolite, da vprašamo v „Jugoslaviji“,

kaj je resnica na tej stvari? drugače: „Qui tacet consentire videtur“.

Maribor. Nemci imajo svoje gledališče, kino, drsališče, Slovenci pa nič. Bioskop je baje slov. podjetje, a po uslužbencih in naznanilih se tega ne spozna. V Narodnem domu ni iger, ker ni plina. Ali nam, mestno gledališče ni na razpolago? — Po zadnji določitvi demarkacijske črte, so spoznali vendar nekateri Nemci, da je Maribor za Germanijo izgubljen in začeli so pospravljati svoja šila in kopita. Le malo jih je še, ki verjamejo nemškemu hujskačemu, da se bo mesto še rešilo za Nemško Avstrijo. Tudi trgovci se že izseljujejo in je že več lokalov praznih. Slovenske trgovce in obrtnike opozarjamo na Maribor, kajti ravno v Mariboru se obeta najlepša bodočnost. — Veliko podjetij se zaenkrat še ne upa s samo slovenskimi napisi na dan. Maribor je naš in ostane naš! Slovenci podpirajmo le odločno slovenska podjetja. Slovenska brivca sta samo: Novak onstran mostu in Gredlić nasproti kavarne Meran. Uradništvo, oficirji, sploh vsi Slovenci, samo k njima in nikamor drugam.

Prevalje. V nedeljo dne 16. svečana t. l. je bila pri nas veličastna jugoslovanska manifestacija, katere se je udeležilo nad 3000 manifestantov iz cele Mežiške doline. Ljudski tabor se je pri najlepšem vremenu vršil pod milim nebom pred Ahačovo gostilno. Kot govorniki so nastopili domači župan g. Lahovnik, koroška Slovenca gg. dr. Kušej in dr. Ravnik, goriška Slovenca gg. dr. Slokar in Pavlica, gosp. nadučitelj Hren iz Mute pri Vuzenici, g. dr. Grablovič kot zastopnik dravske divizije in g. Andrej Oset iz Tolstega vrha. Vsi govorniki so želi za temeljita in stvarna izvajanja burno odobravanje. Z velikanskim navdušenjem je bila sprejeta resolucija, s katero je zbrano občinstvo zahtevalo, da se vsi po Nemcih, Mažarih in Italijanih zasedeni deli slovenskega ozemlja izprazniijo ter združijo z Jugoslavijo v nerazdružljivo celoto, ter protestiralo najodločneje proti šopirjenju tujerodcev po naši novoustanovljeni kraljevini SHS. Kakor v Guštanju, v Črni in Spodnjem Dravogradu je tudi manifestacija v Prevaljah pokazala, da koroški Slovenci z Nemško Avstrijo nočejo imeti nobene zveze, marveč da vidijo svojo narodno in gospodarsko bodočnost v Jugoslaviji. Sicer so tudi še v Prevaljah in okolici omahljivci, a ti so le zapeljani in nahujskani od odstavljenih uradnikov in učiteljev, ki tekmujejo med seboj v hujskanju proti naši kraljevini. Zatorej pokažimo hujskačem vendar enkrat resnico in jih zapodimo v Nemško Avstrijo! Potem bo konec omahljivosti in mir in red bosta zavladata v naši Jugoslaviji.

Dnevne vesti.

10 milijonov za zidanje hiš v Ljubljani. Deželna vlada v Ljubljani je na seji, ki se je vršila v sredo, dovolila 10 milijonov za gradnjo hiš za stanovanja. S tem kreditom se utegne napraviti okoli 400 stanovanj.

Propaganda. Obširnejša poročila o koroških manifestacijah v „Jugoslaviji“ se mi zdijo tembolj potrebna in koristna, ker jih prinašajo, kakor poročata dr. Kovačič in dr. Šlavič iz Švice, francoski listi v prevodu in informirajo o gibanju na Koroškem tudi francosko in vso inozemsko javnost. Dr. —

Domačinom kruha. V znani kemični tovarni poleg Ljubljane sedi na krmilu hud nemški nacijonalec Frucht, Ta možakar je velik prijatelj župana Oražna. Vprašamo našo vlado, ako res ni domačina Slovenca, ki bi bil zmožen prevzeti to važno mesto v kemični tovarni.

Žrebčarna je gotovo sedaj jako važna. Vsled tega se pričakuje, da so tu v prvi vrsti strokovnjaki poklicani zato, da vodijo žrebčarno. A temu ni tako. Veliko besedo pri tem ima neki nadporočnik, ki nima niti pojma o žrebcih. Seveda, ako se je popreje baval s prodajo moke, ne more biti strokovnjak. Zahtevamo, da pride na

to mesto vojak-strokovnjak, ki v žrebčarni kaj razume.

Kaj iščejo hčerke bivšega ravnatelja R. še vedno v bližini jetišnice, kjer še dolgo ne bo zaplapolala bela zastava in kjer ni živeža v izobilju, vedo le nemškiutarski pazniki, ki še vedno žalujejo za R. Odgovor na to vprašanje ni posebno težak.

Lepa reč. Neka učiteljica v Mostah sili otroke k nemškemu poduku in jim govori, da kdor ne bo znal nemškega, ne bo prišel nikamor. Kdor ne obiskuje nemškega poduka, je po njenem mnenju lenuh! Gospodična učiteljica je s svojim duhom menda še vedno v stari Avstriji.

Več previdnosti! Pri Slov. plan. polku v Pliberku se nahaja precej Kočevarjev, ki opravljajo službo tam, kjer bi jih popolnoma lahko pogrešali. Naši vojaki pa se pogovarjajo z njimi v nemščini, kar gotovo ni na mestu. Za slučaj kakega napada z nemške strani, bodo naši Kočevarji gotovo „simpatizirali“ z našimi sovražniki. Ali ne bi bilo umestno, da se zaposlijo Kočevarji v zaledju?

Pobiranje perila. Nar. ženstvo bo v naslednjih dneh pobiralo po mestu perilo za jugoslovanske junake na Koroškem. Občinstvo se pozivlja, da odda čim največ perila. Centrala za sprejemanje je na mestnem magistratu, srednje poslopje, stražnica.

Proti nečloveškim obsodbam železničarjev v Trstu. Slovenski železničarji, zbrani na V. rednem obč. zboru „Zveze jugoslovanskih železničarjev“ v Ljubljani izrekajo najodločnejši protest proti krutim in nečloveškim obsodbam svojih tovarišev v Trstu in prosijo kraljevo vlado, da nemudoma posreduje in zahteva v imenu človekoljubja in pravičnosti, da se tem revežem napravljena krivica popravi. Obenem prosijo kralj. vlado, naj posreduje pri naših zaveznikih, da bodé enkrat konec narodnega trpljenja Slovencev v po Italijanih zasedenem ozemlju. Tako niso zatirali slovenskega ljudstva niti stari krvniki-Habsburgovci, kakor sedaj zatirajo italijanske oblasti, ki so vendar zasedle naše slovenske kraje le v imenu entente.

Še vedno c. kr. dvorni založniki! Kakor je razvidno iz nekega inserata v Trgovskem vestniku z dne 15. jan. se nahajajo pri nas še vedno razni c. kr. dvorni založniki. Več previdnosti in samozvesti ne bi škodovalo nikomur.

Korupcija z izvoznici na Hrvaškem. Zelo me je razveselilo, da ste prinesli javnosti resnično sliko, kako naši bratje delijo kruh z nami. — Naj opišem tudi jaz svoj slučaj: Sem rojen Hrvat in izvršujem svojo obrt v Kamniku, a svoje posestvo imam v Sisku na Hrvaškem. Vedno sem dobival od svojih staršev živež na Kranjsko, letos 7. januarja pa sem šel osebno na to slavno vlado v Zagreb, oddelek za prehrano in zaprosil, če smem vzeti lastno blago, namreč slanino in meso s seboj v Kamnik. Uradnik se je zadr. nad menoj: Nič, morate delati prošnjo potom okrajnega glavarstva! To prošnjo so mi potem enostavno uradno odbili. Cela stvar se mi zdi zelo čudna. Kot Hrvat in posestnik na Hrvaškem ne bi smel prepeljati svojih lastnih stvari iz Siska v bratsko zemljo Slovenijo? Obrnil sem se s prošnjo naravnost na bana in sedaj čakam že štiri tedne, pa kakor se mi zdi, je šla moja prošnja namesto k banu — v koš. Mislim, da je dosti žalostno živjeti tako svobodo, kakoršno nam jo delijo naši bratje!

Iz Šiške. Pri letalski stotnji SHS v Šiški se še vedno nahajajo Švabi v službi. Tako je tamkaj nastavljen neki civilni šofer, ki ne zna nič slovenski. Z častniki govori le nemško. Pravega dela tako nima, cel dan je prost, medtem ko slovenski vojaki morajo težko delati. Proč s Švabi! Čemu jih še držijo v službi? Ali ne znamo pomesti z njimi. — Šiškarji.

Od poštarjev na deželi smo prejeli sledeči dopis: Mislili smo, da bo s smrtjo Avstrije pokopan tudi njen birokratizem, a motili smo se. So že začeli radi malenkosti groziti. Poštni urad se ima upravičiti, sicer se

vporabijo stroge odredbe oz. denarne globe. Kako krasen prevod iz nemškega originala. Torej naj zopet dežuje kazni po eno, dve kroni ali več za malenkostno pomoto, pozabljen podpis. Poštejski poštarji smo med vojsko prestali dosti pomanjkanja in šikan od zagrizenih nemškutarskih gospodov pri ravnateljstvu, tako da si povratka teh zlobov pod novo firmo nikakor ne želimo. In tudi to nam bo priznal vsak poznavalec razmer, da je pod ploho neprestanih novih odredb kaka neznatna pomota čisto človeška in da je zanjo zahtevati k večjemu pojasnitve, ne pa razžaljive opravičbe oz. celo globe. Poštarski stan je vedno vzgledno izpolnjeval svojo nalogo, naravnost z navdušenjem pa hoče delovati v prid narodni državi. Zato je pač upravičen zahtevati, da se z njim postopa lepše kakor je bila navada pod germansko Avstrijo.

Dober odgovor. Proga Maribor-Špilje. V vozu se razgovarjata Nemec in Slovenec o naši severni meji. „Vaše zahteve po Mariboru in ozemlju nad Dravo so na vsak način nesramne in krivične. Povdarjam,“ pravi Nemec, „da nisem nikak šovinist, ali morate mi sami priznati, da je Maribor strogo nemško mesto od pamtiveka pa do danes. Slovenci tu so skoro izjeme!“ — „Kar kažejo že pretežna mariborska rodbinska imena!“ pripomni Slovenec. „Pa pustimo prazno prerakanje. Povejte mi le, imá li Maribor v primeri s pripadajočo okolico več ali manj prebivalcev?“ — „Gotovo jih ima okolica več. Vsaj dva- do trikrat toliko!“ — „In po narodnosti, kaj mislite, kaka je okolica?“ — „Pač slovenska. Ali odločevati mora mesto, ker je večje važnosti in se po njem mora ravnati pokrajina!“ — „Narava odpravi vsako nestvorbo. Pod Jugoslavijo pokaže mesto v najpoznejše dvajset letih svoje naravno lice in se po jeziku ne more razlikovati od dežele. Pa pogledjmo najini stališči še z drugega vidika. Recimo, antanta bi bila poražena in zmagala bi Germanija. Pri tem bi prišlo do razkroja Avstrije v narodne sestavine. Vi avstrijski Nemci bi bili seveda posebni prijatelji zmagalke in bi pod njeno egido reklamirali pri likvidaciji vsaj kose za sebe. Bi tedaj tudi zahtevali Maribor za-se?“ — „Seveda, takrat pa še celo!“ je zaklical Nemec. „Poglejte torej! Sedaj je pa pač narobe. Naši prijatelji so zmagali in mi pa naj sedaj ne bi zahtevali tega, kar nam gre skromno po vsej pravici?“ — Nemec je obmolnil.

Državni urad: posredovalnica za begunce ima na razpolago mnogo delavskih sil, kakor: zidarjev, mizarjev, kamnosekov, ključavničarjev, stolarjev, steklarjev, kolarjev, dimnikarjev, krojačev, šivilj, pekov, čevljarjev, sobnih slikarjev, kovačev, rudarjev, poljedelcev in težakov. Delavci lahko takoj nastopijo delo. Naproša se, da oni, ki potrebujejo ene ali druge vrste delavcev, to sporočijo gorenji posredovalnici. — Ravnotako se prosi vse urade, zlasti okr. glavarstva, županstva, župnijske in šolske urade, da skrbje vsak v svojem delokrogu za to, da se ljudje, ki potrebujejo delavce, vedno obračajo na gorenji urad. Dolžnost nas vseh je, da zaposlimo begunce njih poklicom primerno in s tem odvrnemo brezdelje, ki je izvor vsega zla.

Društvo državnih uslužben-cer kraljestva SHS za slovensko ozemlje opozarja pristopivše organizacije, da je najkasneje do konca februarja poslati natančne imenske seznane ter članarino. Člani, ki ne spadata k nobeni stanovski organizaciji, se pa naprošajo, da v vseh večjih krajih po en član zbira za vsako stroko prijave in članarino ter jih odpošlje nemudoma društvu. Neučlanjena dušva in posamezniki se s tem pozivljajo, da čimprej javijo svoj pristop skupni organizaciji! Seznami in dopisi naj se pošiljajo samo društveni pisarni, Poljanska cesta 31, članarina in denarni prispevki pa društvenemu blagajniku davčnemu nadupravitelju Ivanu Lavriču v Ljubljani, okrajno davčno oblastvo. Članarina za organizacije znaša mesečno 20 h za člana, kar plača do-

tična organizacija, za vse drugo pa 50 h. Članarino je plačati četrtletno naprej; prvo četrtletje šteje od 1. svečana 1919. Vsled visokih tiskarskih stroškov društvo za sedaj ne namerava izdajati lastnega glasila, pač pa stopi tozadevno v stik z bratskim društvom „Savezom hrvatskih činovnika v Zagrebu“ ki ima že svoje glasilo. Vnjem se bodo objavljale društvene in sploh strokovne zadeve in zadevni članki. Nujne zadeve se bodo javljale članom potom tukajšnjih dnevnikov.

Vsem prijatejem in znancem naznanjam, da danes obhajam štiri-desetletnico svojega službovanja pri tvrdki I. C. Mayer kot njen sluga.

Vouk Ivan.

Drobne vesti.

Italijani so dvignili francosko vojno ladjo „Antares“, ki se je v vojni potopila pred pulskim pristaniščem. — Iz Weimarja poročajo, da je v Belgiji izbruhnila revolucija in da sta morala kralj in kraljica zbežati. — Lord Churchill je tekom svojega zadnjega govora v Londonu izjavil, da se mora na vsak način Nemčiji preprečiti revanša. Antanta bo organizirala ob Renu močno brambo. Anglija sama bo imela l. 1919 približno 900.000 mož pod orožjem. — Stanje Clemenceauja je jako povoljno. — Znani srbo-hrvatski politik, dr. Hinkovič, član Jugoslovanskega odbora, ki je začetkom vojne pobegnil iz Zagreba in se posvetil popolnoma jugoslovanski propagandi v Združenih državah, je prispel te dni v Ženevo in je na povratku v domovino. — V Monakovem je izbruhnilo novo prevratno gibanje. Revolucionarji so ubili ministerskega predsednika Kurta Eisnerja, ministra Auerja in poslanca Osla in ranili več ministerskih uradnikov.

Gospodarstvo.

Dražba živine in poljedelskega orodja. Dne 25. in 26. t. m. ob 9. uri dopoldan se bo prodajalo na javni dražbi na graščini Fužine pri Ljubljani večje število molznih krav, mlade živine tar poljedelsko orodje. Za vsako združeno žival bo moral dati posestnik, ki združuje, Vnovčevalnici za živino eno klavno žival.

Novo važno jugoslovansko podjetje. Osjek, 20. (Izv. por.) V Vinkovcih se je osnovala tovarna za avtomobile in poljedelske stroje, prva te vrste na jugoslovanskem ozemlju.

Modro galico za škropljenje trt za bodočo pomlad nujno priporoča Slovenska kmetijska družba prav hitro naročiti. Po zanesljivih pojasnilih od strani merodajnih činiteljev, katerim so prometne razmere na železnicah dobro znane, se je prav zelo bati, da bo bržkone železniški promet silno omejen, če ne popolnoma ukinjen, kajti lokomotive so v tako slabem stanju, da bodo odpovedale; tudi ni dovolj maže za stroje in vozove, premoga primanjkuje od dne do dne bolj in rudokopi kakor železnice se imajo boriti s silnim pomanjkanjem delavcev. Na izvršitev sedanjih naročil se mora čakati 3 do 4 tedne ter bo ta doba vedno daljša in končno se utegne pripetiti, da železnica sploh ne bo sprejemala prevažanja modre galice, saj so v Nemški Avstriji, odkoder pride modra galica, že sedaj tovarni promet omejili na najnujnejše potrebe, med katere pa modre galice ne štejejo. V slovenskem ozemlju potrebujejo vinogradniki kakih 75 vagonov modre galice, a danes je družba sprejela naročila samo na 10 vagonov. V takih razmerah odklanja Slovenska kmetijska družba napram vinogradnikom vsako odgovornost.

Okrajni zastopi na Slov. Štaterskem se naprošajo, da se po svojih zastopnikih — osobito po distrikt-nih načelnikih in predstojnikih živinorejskih žup udeležijo dne 27. februarja živinorejskega shoda v St. Jurju ob juž. žel. Istotako se prosijo vse biko-rejske zadruge sigurne udeležbe.

Vojna posojila. V Hrvatski in Slavoniji so podpisali 380 milijonov

kron avstrijskega in ogrskega vojnega posojila. Dobro, ali bolje nujno potrebno bi bilo tudi ugotoviti, koliko vojnega posojila je podpisanega v drugih jugoslovanskih deželah, ki so tvorile del avstro-ogrške monarhije. Ugotoviti bi bilo treba tudi, kdo in koliko vojnega posojila je podpisal. Ti podatki so gotovo nujno in neobhodno potrebni, predno bo moglo narodno predstojništvo sklepati o vprašanju, ča in koliko avstro-ogrškega vojnega posojila naj naša država prevzame.

Oderuštvo. Banke in drugi denarni zavodi so znižali obrestno mero hranilničnim vlogam na samo 2%. Za posojila so nekateri zavodi res tudi znižali obrestno mero. Znan nam je pa slučaj, da zaračunava neka banka dvige na tekoči račun še vedno po 6 1/2%. Ker še zaračuna za provizijo, manipulacijo „primerne“ zneske, zneske pasivna obrestna mera 8—9%. Aktivna obrestna mera 2% — pasivna pa s stroški vred 8—9%, razlika šest do sedem %, če to ni oderuštvo potem res ne vemo, kaj je. Opozarjamo vlado, da stopi tudi tem oderuhom na prste ter uvede kontrolo nad pasivno obrestno mero.

Zadnje vesti.

Stojan Protić o našem položaju.

Ljubljanski kores. urad poroča: Ministrski predsednik Stojan Protić je dopisniku londonskih „Times“ v Beogradu tekom razgovora o položaju države SHS izjavil, da naše kraljestvo sicer formalno še ni priznано, akopprav dejanski že obstoja, vendar pa upa, da bo sledilo kmalu tudi priznanje. Vprašanje mej jugoslovanske države se mora rešiti na temelju načela narodnosti, ki je najboljša podlaga za bodoči mir. Po tem načelu je meja kraljestva SHS na zahodu in severozahodu Jadransko morje. Tudi Reka spada nedvomno k Jugoslaviji, kajti večina njenega prebivalstva ni italijanska, ampak italijanska.

Kar se tiče londonskega dogovora, je postal brez vsake veljave, ker se je politični, kakor tudi vojaški položaj popolnoma izpremenil. Nasveti antante, naj se glede sporov, ki so nastali iz te pogodbe med nami in Italijo, sporazumemo s slednjo prijeteljskim potom, se mi zde nepraktični. Mnogo bolje bi bilo, da se londonski dogovor formalno proglasi kot zastarel, ker ne obstoja več niti de facto niti de jure. Naš spor z Italijo naj bi se rešil kratkomalo na podlagi narodnostnih načel in v tem slučaju naj bi se v spornem ozemlju zamenjale italijanske čete z ameriškiimi. Na enak način naj se reši tudi vprašanje banatskih mej, radi katerih smo v sporu z Romunijo, kajti tudi romunske pretenzije so popolnoma neupravičene.

Čeho-slovaško vprašanje.

Praga, 21. (Lj. k. u.) „Journal de Geneve“ priobčuje uvodnik z naslovom „Čehoslovaško vprašanje“, kjer pravi, da glavne točke čehoslovaških zahtev niso naleteli na velik odpor v Parizu. Čehoslovaška republika mora biti ali močna država, ali pa sploh nima obstoja. Srednja pot ni mogoča. Država mora vsled tega imeti dostop do morja.

Ponesrečene italijanske spietke v Albaniji.

Belgrad, 21. februarja. (Izv. por.) Italijanski poizkus, da bi se s pomočjo Albancev izžvali na albansko-jugoslovanskih mejah nemiri in nastal s tem povod za italijansko okupacijo, se je popolnoma ponesrečil. Jugoslovanske čete so vse nemire zadušile že v kali in vlada sedaj na mejah polen mir.

Zahtevajte „Jugoslavijo“ po vseh gostilnah, kavarnah in brivnicah!
Pridobivajte novih naročnikov!

Aprovizacija.

Kislo zelje za V., VI., VII., VIII. in IX. okraj bo delia mestna aprovizacija pri Jakopiču na Mirju. Vsaka stranka dobi na osebo 2 kg; kilogram stane 1 krono. Red je tale: Stranke V. okraja prejmejo kislo zelje v soboto, dne 22. t. m. dopoldne od 8. do 9. štev. 1 do 500, 9. od 10. štev. 501 do 1000, od 10. do 11. štev. 1001 do konca. Stranke VI. okraja prejmejo kislo zelje v soboto, dne 22. t. m. popoldne od 2. do 3. štev. 1 do 500, od 3. do 4. štev. 501 do 1000, od 4. do 5. štev. 1001 do konca. — Stranke VII. okraja, v ponedeljek, dne 24. t. m., dopoldne od 8. do 9. štev. 1 do 400, od 9. do 10. štev. 401 do 800, od 10. do 11. od 801 do konca. — Stranke VIII. okraja, dne 24. t. m. popoldne, od 2. do 3. štev. 1 do 300, od 3. do 4. štev. 301 do konca. Stranke IX. okraja od 4. do 5.

Meso na rdeče izkaznice B. Danes popoldne od 1. do pol 2. štev. 1001 do 1200, od pol 2. do 2. štev. 1201 do 1400, od 2. do pol 3. štev. 1401 do 1600, od pol 3. do 3. štev. 1601 do 1800, od 3. do pol 4. štev. 1801 do 2000, od pol 4. do 4. štev. 2001 do 2200, od 4. do pol 5. štev. 2201 do 2400, od pol 5. do 5. štev. 2401 do konca, v cerkvi sv. Jožefa.

Premog za peči v IX. okraju se bode prodajal na vsak drugi odrezek belih izkaznic pri tvrdki Richter, Trnovska ul. Prodaja se v ponedeljek 22. in torek 23. t. m., na odrezek po 50 kilogramov, za ceno 620 K.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Anton Pesek.

Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Kupi se majhna hišica z vrtom v Ljubljani ali okolici. Ponudbe pod „Takoj“ na upravnistvo Jugoslavije. 458 3—3

Bonbone vsake vrste po zmernih cenah dobavljajo redno tvrdka Fran Medica, Ljubljana, Tržaška cesta 4. Postrežba točna in solidna. 30—21

Karbidne svetiljke in karbid razpošilja točno na drobno in debelo tvrdka Martin Sučenc v Konjicah na Stajerskem. 438 20—9

Čebule nad 1000 kg, se prodajo po zmerni ceni. Vprašanja na Franc Cerar, Stob-Domžale. 468 10—6

Kot potnik ali skladiščar išče službe splošno trgovsko izobražen, 36 let star mož pri kakem večjem podjetju v Jugoslaviji. Pod „Potnik ali skladiščar“ na l. Jug. anončni in infor. zavod Beseljak & Rožanc, Ljubljana, Frančevo nabr. 5. 517 54

Mladec, učen brijačnik poslu, traži brijač, jačok obrtaka, makar bilo u kojem večem mestu, koji bi ga oslobodijo za tri meseca. Plača dotičnomo obrtniku 200 kruna mesečno. Stan i košto po dogovoru. Naslov pod šifro „Brijač“ na upravo novin. 532 10—4

Korespondenca. Gospodična 24 let stara želi korespondence z inteligentnim gospodom. Ponudbe pod „Samotarka“, na upravnistvo lista. 538 3—3

Prodaja se večja množina pšenične in ovse-sene slame. Ponudbe z navedbo cene na upravnistvo „Jugoslavije“ pod geslom „Slama 1000“. 540 3—2

Urarskega pomočnika, spretnega, se trajno delo. P. Obid, urar v Krškem. 542 33

V računskem oddelku izvežbana ženska moč z večletno prakso, zmožna vseh pisarniških del ter popolnoma slov. in nem. jezika večša išče primerne mesta najraje v Ljubljani ali Mariboru. Cenjene ponudbe pod „Računarica“ na Anončno pisarno Al. Matelič, Kongresni trg 3/1. 545 3—3

Duhovnik-begunec išče službe v pisarni ali drugje. Ponudbe na upravnistvo pod „Začasno“. 548 5—3

Kontrolna blagajna se radi odpotovanja po ugodni ceni prodaja Ogleđa se dopoldne v Kolizeju 16., Ljubljana. 549 3—2

Mizarji, izurjeni, se takoj sprejmejo pri Jožefu Petr, Celje, Glavni trg št. 2. 550 2—2

Akademik želi v svrhu priučitve češkega jezika korespondirati s Čehinjo ali Slovenko, ki zna perfektno češki jezik. Ponudbe pod „Mlad akademik“ na upravnistvo lista. 553 2—2

Mlad gospod, inteligenten, značajan, želi sovati z gospodično od 18—22 let. Dopisi pod „Pliberk 462/8“ na upravo lista. 554 22

Prodaja se nekaj metrov bele kotenine in drugega predvojnega blaga po nizki ceni. Naslov pove uprava lista. 557 32

Čevljarske pomočnike sprejme takoj za trajno delo Ant. Lesjak, čevljar. mojster. Kandija pri Novem mestu. 559 3—2

Točilnik za med, nov. Naslov pri upravi Jugoslavije. 560 2—2

Lep zaslužek se nudi spretnim in zanesljivim kolporterjem, posebnim invalidom kot postranski zaslužek. Oglasiti se je pri upravi Jugoslavije.

Flavta, sistem Böhm, z muzikalijami, tudi za spremljanje klavirja, se prodaja. Ponudbe pod „Flavta“ na upravo. 563 2-2

Vino iz Hrvatskega Zagorja, toletno, okoli 500 hektov in više, na malo in veliko, prodaja takoj po umerjenih cenah Ciglas & Komp., trgovina vina. Gornja Stubica, Hrvatsko Zagorje. 562

Stanovanje, (soba s kuhinjo) sredi mesta, na razpolago, kdor mi preskrbi eno ali dve meblovani sobi za takoj. Blagohotne ponudbe pod šifro „Stanovanje“ na upravnistvo.

Kompletna naprava za hladilnik (Kühl-anlage), se kupi za prostor 7x8 in 6 in stroj, ki napravi naenkrat 200 kg ledu. Za hladilnik se rabi približno 30 metrov cevi. Ponudbe sprejme Jakob Baraga, založnik piva, Bled. 566 3-2

Intelligentni gospodični želita v svrhu tedenske zabave znanja z inteligentnimi gospodoma. — Dopisi na upravo pod: „Telo in Zvonček“. 568 2-1

Proda se več metrov bele kotenine, zefirja kambrika in satena. Naslov pove upravnistvo. 569 2-1

Zenitna ponudba. Mladenč, star 24 let, z nekoliko premoženja se želi poročiti z gospodično, v starosti od 18-24 let, ki ima posestvo. Mlade vdove brez otrok niso izključene. Le resno misleče gospice naj pošljejo sliko na upravnistvo lista pod „Srečna bodočnost“. 570

Iščem sobo s kuhinjo, v mestu, proti Šiški ali Rožni dolini. Ponudbe na upravo lista pod „6/II“. 571 2-1

Dva žagarja (dobra gaterista) rabim za takojšnji nastop za žago na Gorenjskem. Za hrano preskrbljeno, oglasiti se je pri Ferd. Arnejcu, trgovcu z lesom, Jesenice. 572 3-1

Novo blagajno tovarne I. Lange Dunaj, zamenjam za belo moko št. 0. — V. Žužek, Škofja Loka. 573

Kleparski pomočnik in učenec se takoj sprejmeta pri A. Joštu nam. Franjo Dolžan, klepar, Celje, Graška ul. 8. 575 3-1

Dotični gospod, ki si je včeraj ob štirih kron od neke kmetice, se pozivlja, da denar takoj vrne. Gospod je poznan in bi se sicer sodnijsko postopalo. — Denar je položiti pri upravnistvu „Jugoslavije“. 576

Pisalni stroj kupim. Ponudbe na upravnistvo lista.

Male električne centrale za razsvetljavo

na bencin- ali vodni obrat, z akumulatorji ali brez njih. — Prenesljive, prevozne in nepremične električne naprave v vse svrhe. — Oprema z lučjo, neodvisna od central v mestu ali na deželi. — Razsvetljava posestev, vil, gostiln, žag in tovarn.

Industrija za razsvetljavo družba z omejeno zavezo 574
Maribor ob Dravi, Gosposka ulica 5.

Domač zavarovalni zavod sprejme
kontoristinja in več potnikov.
Ponudbe na poštini predal 136, Ljubljana. 555 2-1

Rudolf Rus v Kranju

priporoča svojo bogato zalogo ur
briljantov, zlatnine in srebrnine po najnižji ceni. Sedna postrežba.

BUFET

v dramskem gledališču ima sedaj Čeh Vlastimir Šubrt, Gradišče 6.

Dosedanja prodajalka Nemka se je odslovila. Prosim sl. občinstvo, da bi posečalo bufet, ki je sedaj v slovan-skih rokah. 452 3-1

Modni atelje
M. Šarc
Ljubljana, Kongresni trg št. 4/I.
(Gerberjeva hiša.) 300 10-3
Sprejemne ure: 10-12 in 3-7.

Pozor! Nikakega veriženja več!

Vsi, ki želite odpomoči navijanju cen, storite najboljšo, da si brez izkaznic nakupite manufakturnega blaga v poljubni množini v skladišču na Francovem nabrežju št. 1 (Filipov dvorec) pri Frančiškanskem mostu.

Razprodaja se vrši dnevno dopoldne od 8.-12. in popoldne od 2.-5. dokler bo kaj zaloge. Prodaja se pod nakupno ceno. Pri večjem nakupu izdaten popust, ter edino ugodna prilika za trgovce na deželi. 536 10 2

Naznanilo.
Dobro peneče milo iz Jugoslovanske tovarne v Šiške prodaja in razpošilja vsa poština naročila
Janko Slupica Ljubljana
Sodna ulica

Za pranje 30% komad 60 vin in K 1-20, toaletno K 2-50, posebno priporočljivo za britje 66% komad 2 K, pralni prašek 10% kg K 2-50.

Naznanilo.
Podpisana vljudno javljata slav. občinstvu, da sta otvorila
gostilno pri Anžoku v Spod. Šiški št. 9.

Istočasno zagotavljata vse cenj. obiskovalce, da bosta postregla vedno z najboljšo kuhinjo in prvovrstnimi vini. — Blagohotnega obiska in naklonjenosti proseč bilježita udana

526 3 1 **Blaž in Marija Novak**
Spod. Šiška 9, Ljubljana.

ADRIA
VANILIN SLADKOR
F. ŠIBENIK
ADRIA - IZDELKI
LJUBLJANA
JE NAJBOLJI

500
gozdnih delavcev

za bosanske gozdove k veliki parni žagi se sprejme takoj v delo. Plača 20-30 K dnevno. Lastna aprovizacija. Orodje je po možnosti prinesiti s seboj. Voznina se plača. Oglasiti se je osebno vsak četrtek popoldne v našem uradu v Ljubljani, Stritarjeva ulica št. 3. Odhod v skupinah vsak petek iz Ljubljane,

Drž. posredovalnica za delo
Osrednji urad v Ljubljani.

Najboljši uspeh imajo oglasi v „Jugoslaviji“, ker je zelo razširjena in jo vsakdo rad čita!

Za nočno službo sprejme izurjeno
vlagalko
„Zvezna tiskarna“
v Ljubljani, Stari trg 19.

VINO
belo, l. 1917 in 1918, rdeče l. 1918, črno dalmatinsko l. 1917 nudim po nizkih cenah.
MILKO JESIĆ 546 1
Ljubljana, Florijanska ulica 36.

66% milo za britje
se dobi v vsaki množini. Komad 50 gr stane 2 K. Razpošilja
Janko Pintar, Spod. Šiška, Ljubljana.

Vojaške čepice, bojne čepice (sajkače), epotele zlate in srebrne, baržun v predpisanih barvah, kokarde za čast-nike v državni barvi SHS in kokarde za moštvo SHS, srbske rozete (zvezde), različne borte po predpisih razpošilja modna trgovina
M. BIDOUC, Maribor, Tegethoffova cesta št. 28. 551 5 1

Na debelo **Prva kranjska vrvarna** **Na drobno** 510 12-5
zamore zopet postreči **vrvarskim blagom**
cenjene odjemalce z vse vrste, izdelano iz pristne dolge konoplje, kakor pred vojno. — Cena določena. — Zahtevajte cenik. Se priporoča **Ivan N. Adamič, Ljubljana.**

KINTA karbidne svetilke
najnovejšega sestava, fino emailirane, enostavne ter popolnoma nenevarne, razpošilja po poštne povzetju za ceno K 32.—, poština posebej,
Glavno zastopstvo „Kinta“ svetilk, Ljubljana, Dunajska c. 12.
Telegrami: „KINTA“, Ljubljana. 577

3 **vagone suhega svinjskega mesa**
domačega (ne mesarskega) proizvoda z izvoznici in s spremstvom do Ljubljane nudi
D'ELIA i HOLUJEVIĆ, ZAGREB,
Preradovičeva ulica šte. 32.

„Croatia“ gozdna industr. delniška družba **v Zagrebu**
je otvorila
svojo podružnico v Ljubljani, Marija Terezija c. 2
Kupuje gozdove, vsake vrste rezanega in okroglega lesa, drva, oglje i. t. d. po najvišjih dnevnih cenah. 491

Došla je prva pošiljatev kolesne in motorne pnevmatike iz ententnih dežel.
Špeciialna trgovina s kolesi in pnevmatikom
A. GOREC
Ljubljana, Marije Terezije cesta šte. 14. 471 3-1

Vsem ženinom in nevestam se priporoča, da se pri nakupu srebrnine in zlatnine, posebno lepe srebrne namizne oprave, oglašite pri trdku
F. ČUDEN
Prešernova ulica št. 1.
Ceniki se še ne razpošiljajo ter se prosi, da se vsak sam potruži k nakupu, kjer bode dobro in solidno postrežen.

Hotel „Beli vol“ v Celju
priporoča cenj. gostom najboljša domača vina ter vsak čas topla in mrzla jedila kakor tudi popolnoma na novo urejene sobe za prenočišče.
Dragotin Bernardi, hotelir.